

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 12 października 2021 r., (data wpływu do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W.: 14 października 2022 r.) S. S. złożyła
do Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wniosek
o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego H. S..

We wniosku S. S. wniosła następujące zarzuty:

1.

H. S. uzyskał bez uprawnienia dostęp do informacji nieprzeznaczonej dla niego, zawartej w prywatnej korespondencji skarżącej prowadzonej z osobą trzecią, omijając w tym celu zabezpieczenie w telefonie, komputerze i skrzynce e-mail skarżącej w postaci hasła dostępu oraz założył i posługiwał się urządzeniem podsłuchowym w domu przy ul. (...) (...) W. oraz przedmiotach osobistych skarżącej, w celu uzyskania informacji, do której nie był uprawniony, a następnie informacje uzyskane w wyżej opisany sposób, ujawnił innej osobie poprzez przekazanie stenogramów zapisów z urządzeń podsłuchowych, nagrania na płycie CD swoim rodzicom, swojej kochance A. N. oraz adwokatowi P. S., które to osoby następnie przedłożyły ww. opisane materiały w toku postępowań sądowych, dot. prywatnych aktów oskarżenia przeciwko skarżącej oraz dot. rozwodu skarżącej i obwinionego, czym zrealizował znamiona przestępstwa z art. 267 § 1, 3 i 4 k.k.;

2.

H. S. w inicjowanych przez siebie i inne osoby (swoich rodziców, swoją kochankę) postępowaniach sądowych, w sposób nieuprawniony wykorzystał dowody, w szczególności zapisy rozmów zgrywane z nośników audio na płytę CD (których wiarygodność nie została nota bene w żaden sposób uwierzytelniona), które uzyskał w wyniku podsłuchów i kamer audiowizualnych zamontowanych bez wiedzy, woli i zgody pozostałych domowników (tj. współmałżonki i córki) (...) wspólnym mieszkaniu,

3.

H. S. wszczywał przeciwko skarżącej liczne bezpodstawne postępowania karne, bądź do wszczynania takich postępowań nakłaniał inne osoby (swoich rodziców, swoją kochankę);

4.

H. S. dopuścił się zdrady małżeńskiej z A. N., która jest matką chrzestną wspólnego dziecka skarżącej i obwinionego, a także przez wiele miesięcy prowadził tzw. „podwójne życie”, poprzez kontynuowanie małżeństwa i pożycia małżeńskiego z jednoczesnym pozostawaniem w związku pozamałżeńskim, a to ze szkodą dla założonej rodziny oraz dla wspólnego małoletniego dziecka;

5.

H. S. przez wiele lat dopuszczał się względem skarżącej zachowań przemocowych, mających formę tak przemocy fizycznej, psychicznej, jak i ekonomicznej, a w tych sytuacjach każdorazowo wykorzystywał własne umiejętności i wiedzę prawniczą dla uzyskania prowokowanych sytuacji rodzinnych na własną korzyść;

6.

H. S. swoim przemocowym zachowaniem zmusił skarżącą do opuszczenia wraz z małoletnią córką wspólnego domu przy ul. (...) (...) W. i w miejsce żony i córki wprowadził (bez zgody drugiego współwłaściciela nieruchomości,

tj. skarżące) do tej nieruchomości swoją kochankę A. N. z jej dziećmi, a nadto uniemożliwia korzystanie z tej nieruchomości przez skarżącą i małoletnią wspólną córkę.

tj. dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego stypizowanego w art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w związku z art. 64 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Jednocześnie skarżąca wniosła o dopuszczenie i przeprowadzenie wskazanych (...) wniosku dowodów celem wykazania faktów wskazanych w zarzutach. Wśród wymienionych dowodów na okoliczności wskazane (...) wniosku, skarżąca wniosła o dopuszczenie

i przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach postępowania o rozwód, toczącego się przed Sądem Okręgowym (...) (...) Wydział (...), sygn. akt (...) z powództwa H. S. przeciwko skarżącej, a w szczególności z pozwu, odpowiedzi na pozew, dalszych pism procesowych, protokołów z rozpraw, postanowień w przedmiocie zabezpieczenia powództwa i w tym celu zwrócenie się do Sądu

o udostępnienie akt rozwodowych, na okoliczność, między innymi, nagannych zachowań H. S. wobec skarżącej i ich częstotliwości..

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radca prawny A. B., oceniając treść zawiadomienia z dnia 12 października 2021 r.,

nie stwierdziła popełnienia przez radcę prawnego H. S. przewinienia dyscyplinarnego w ramach wykonywania czynności zawodowych i postanowieniem z dnia 19 maja 2022 r., sygn. akt RD 146/21, po przeprowadzeniu czynności sprawdzających - na podstawie art. 305 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k., art. 17 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2020 r. poz. 75), odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie podejrzenia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego H. S..

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego radca prawny A. B., w uzasadnieniu postanowienia podkreśliła, że istotą postępowania dyscyplinarnego jest pociągnięcie

do odpowiedzialności za postępowanie sprzeczne z zasadami deontologii zawodowej, powagą i godnością wykonywanego zawodu lub w przypadku dopuszczenia się czynów godzących w prestiż zawodu albo w przypadku uchybienia obowiązkowi zawodowemu, przytaczając jednocześnie stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 19 marca 2019 r., sygn. akt II DSI 31/18, zgodnie z którym delikt dyscyplinarny powinien być oceniany przede wszystkim w płaszczyźnie normatywnej oraz w płaszczyźnie zawodowej, „etycznej”. Jak dalej wywodzi w uzasadnieniu postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, kontroli organów samorządu poddane są zatem działania związane z wykonywaniem zawodu radcy prawnego lub z byciem radcą prawnym. Rozszerzenie odpowiedzialności dyscyplinarnej na każdą sferę życia radcy prawnego jest nieuzasadnione i pozbawione podstaw prawnych,

co znajduje potwierdzenie w art. 17 ust. 1 Konstytucji RP, zgodnie z którym w drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytych wykonywaniem tych zawodów

w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony.

Wobec powyższego – zdaniem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego (...)

(...) W. - nie znajduje uzasadnienia prawnego rozszerzenie odpowiedzialności dyscyplinarnej radcy prawnego na sfery niepoddane kontroli organów samorządu.

Jednocześnie, w ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, zarzucane przez skarżącą czyny, opisane w pkt 1-5 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, wyczerpują znamiona przestępstw. Zasada domniemania niewinności wyrażona w art. 42 ust. 3 Konstytucji RP, wyraża zasadę wyłączności określonego rodzaju postępowania. Niedopuszczalne jest zatem samodzielne ustalenie przesłanki popełnienia przestępstwa w innych postępowaniach niż właściwe postępowanie karne. W konsekwencji, ustalenie, że przewinienie dyscyplinarne zawiera znamiona przestępstwa musi być oparte na prawomocnym wyroku skazującym za przestępstwo, którego znamiona są zawarte w zarzucanym przewinieniu dyscyplinarnym.

W przedmiocie zarzutu skarżącej, dotyczącego stosowanej wobec niej przez H. S. przemocy domowej, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stanął na stanowisku, że skarżąca miała możliwość skorzystania z instytucji przewidzianych prawem, wskazując na art. 15 aa ust. 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz.U. z 2021 r. poz. 1882) oraz art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2021 r. poz. 1249), czego nie uczyniła.

W przedmiotowej sprawie nie zachodzi również przemoc ekonomiczna, jak bowiem wynika z oświadczenia Skarżącej, małżonkowie posiadali wspólny rachunek bankowy, co oznacza, że oboje małżonkowie mogli wspólnie z rachunku bankowego korzystać. W przypadku natomiast, jeżeli H. S. uniemożliwił S. S. korzystanie ze wspólnego rachunku bankowego, skarżąca mogła zmienić rachunek bankowy wskazany kontrahentom do zapłaty wynagrodzenia.

W opinii Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego A. B., czyny zarzucane H. S. w przedmiotowej sprawie były wykonywane wyłącznie w sferze prywatnej. Konflikty strictly pomiędzy małżonkami nie wpływają w żaden sposób na postrzeganie zawodu radcy prawnego w społeczeństwie, czy też postrzeganie przez społeczeństwo H. S. jako radcy prawnego.

W ocenie więc Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., analiza zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że brak jest podstaw do postawienia radcy prawnemu H. S. zarzutu naruszenia postanowień ustawy o radcach prawnych jak również postanowień Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Wobec powyższego, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) W. A. B., nie stwierdziła popełnienia przez radcę prawnego H. S. czynów, które mogłyby zostać zakwalifikowane jako przewinienie dyscyplinarne.

Od niniejszego postanowienia, S. S., złożyła za pośrednictwem Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. odwołanie do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W.

W odwołaniu S. S. podtrzymała dotychczasowe stanowisko odnośnie zarzucanych radcy prawnemu H. S. czynów, które według skarżącej należy zakwalifikować jako przewinienie dyscyplinarne. Jednocześnie ze względu na powstałe nowe okoliczności, tj. zawiadomienie o możliwości popełnienia przez H. S. przestępstwa, które zostało zgłoszone do Prokuratury Rejonowej (...) (...), polegającym na tym, że H. S. działając na mocy udzielonego mu pełnomocnictwa, jako (...) sp. z o.o. z/s (...) W., której skarżąca jest prezesem, która to Spółka została założona w 2009 r., przez H. S., dopuścił się:

1.

przestępstwa z art. 296 k.k. nadużycia udzielonych mu uprawnień oraz nie dopełnienia ciążących na nim obowiązków, w tym wynikających z tytułu podjętych i nierozliczonych zobowiązań względem (...) (...) doprowadzając do zadłużenia spółki (...) na ponad 317 000 zł. H. S. podejmując działania finansowe bez wiedzy i zgody prezesa Spółki, zatajając ważne dla Spółki informacje, w tym o rosnącym zadłużeniu Spółki, toczących się postępowaniach administracyjnych, jako osoba wskazana (...) wnioskach jako odpowiedzialna za koordynację projektu i jego rozliczanie, nie podejmował czynności. H. S. działając w imieniu Spółki (...), jako pełnomocnik doprowadził do zadłużenia Spółki (...) na kwotę 317 000 zł (wraz z odsetkami), zaś zatajenie przez niego informacji przed zarządem Spółki doprowadziły do utraty płynności Spółki, w następstwie zajęcia prywatnych rachunków S. S..

2.

przestępstwa oszustwa polegającym na tym, że działając w latach 2009 – 2022, jako wspólnik, posiadając pełnomocnictwa i działając osobiście w imieniu Spółki, nie informował o swoich działaniach zarządu Spółki. Jak

wynika z dokumentów spółki, z uzyskanego przez Spółkę dofinansowania, H. S. wypłacał sobie wynagrodzenie pomijając zarząd Spółki, zatajał ważne informacje o dochodach Spółki, zadłużeniu i podejmował się innych czynności nie będąc do tego umocowany, między innymi za pieniądze Spółki wydał własną książkę, zaś z jej sprzedaży przejął całe środki, skutkiem czego działania H. S. doprowadziły do zadłużenia Spółki na kwotę 317 000 zł.

W ocenie S. S., stosowana wobec niej przez radcę prawnego H. S. przemoc ekonomiczna, fizyczna i psychiczna miała pozbawić skarżącą samodecydowania o sobie, uzależnić od H. S., zastraszyć oraz doprowadzić do załamania nerwowego, tak aby skarżąca nie dopytywała się więcej o sprawy Spółki.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Zgodnie z art. 67¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166) rzecznik dyscyplinarny prowadzi postępowanie z urzędu. W myśl art. 67¹ ust. 2 wyżej przytoczonej ustawy rozstrzygnięcia organów prowadzących postępowanie dyscyplinarne opierają się na ustaleniach faktycznych. Dowody przeprowadza się na wniosek stron albo z urzędu.

W celu ustalenia okoliczności faktycznych rzecznik dyscyplinarny przeprowadza postępowanie mające wyjaśnić sprawę. Postępowanie służy zebraniu materiału dowodowego, przeprowadzeniu dowodów, które są niezbędne do dokonania ustaleń faktycznych i oceny, czy doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego. Rozstrzygnięcie organu prowadzącego postępowanie dyscyplinarne opiera się więc na ustaleniach faktycznych, które zostały udowodnione. Nie można opierać się na hipotezach i domniemaniach, lecz udowodnionych faktach. Ustalenia faktyczne są dokonywane na podstawie dowodów. Przedmiotem dowodów są fakty (Komentarz do art. 67¹ ustawy o radcach prawnych. Legalis – Art. 67 [1] RadPrU red. Scheffler 2018, wyd. 1/Niedziński). Podstawę orzeczenia stanowi zatem całokształt okoliczności ujawnionych w postępowaniu i tylko wtedy gdy ustalenia faktyczne są udowodnione, można przyjąć, że są prawdziwe. Nie można opierać się na hipotezach i domniemaniach, lecz na udowodnionych faktach.

Na etapie więc postępowania przygotowawczego, rzecznik dyscyplinarny przeprowadza postępowanie mające na celu wyjaśnienie sprawy. Postępowanie służy zebraniu materiału dowodowego, przeprowadzeniu dowodów, które są niezbędne do ustalenia i oceny czy doszło do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego i czy istnieją podstawy do złożenia przez rzecznika dyscyplinarnego wniosku o ukaranie radcy prawnego, który to wniosek wszczyna postępowanie przeciwko radcy.

Stosownie do postanowień art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swoich obowiązków zawodowych.

W myśl art. 6 Kodeksu Etyki Rady (...) radca prawny, mając na uwadze treść roty ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

Zgodnie natomiast art. 11 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny obowiązany jest dbać o godność zawodu nie tylko przy wykonywaniu czynności zawodowych, ale również w działalności publicznej i w życiu prywatnym. Naruszeniem godności zawodu radcy prawnego - zgodnie z art. 11 ust. 2 – jest w szczególności takie postępowanie radcy prawnego, które mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej lub podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego.

Jak wypowiedział się Sąd Najwyższy – Izba Dyscyplinarna w postanowieniu z dnia

10 lutego 2021 r. II DK (...) (L.): „ Postępowanie dyscyplinarne jest postępowaniem, którego celem jest stanie na straży prawidłowego wykonania zawodu, to jest zgodnie z zasadami wynikającymi z reguł ustalonych przez ustawodawcę oraz tych przyjętych w danej korporacji prawniczej. W przepisie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych wprost wskazano, że radcowie prawni i aplikanci radcowscy podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Od każdej osoby wykonującej zawód związany z ochroną prawną, wymaga się ponadstandardowego sposobu postępowania, tak w życiu zawodowym jak i prywatnym. Dlatego nie można akceptować zachowania, które narusza takie wymagania, choćby miało one miejsce jedynie w przestrzeni prywatnej, to znaczy niezwiązanej bezpośrednio ze świadczeniem pomocy prawnej. Wyższe standardy postępowania nałożone na radców prawnych, jako przedstawicieli zaufania publicznego, wynikają przede wszystkim z konieczności ochrony godności i autorytetu rady prawnej i korporacji, jako pewnej wartości, z której wyprowadza się wzorcową powinność zachowania”.

Takie samo stanowisko zostało wyrażone w postanowieniu Sądu Najwyższego – Izba Dyscyplinarna z dnia 19 marca 2019 r., (...) 31/18 (opubl. OSNiD 2020/1/187).

Mając zatem na uwadze orzecznictwo Sądu Najwyższego oraz materiał dowodowy zebrany w sprawie, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych

(...) W. podziela w całej rozciągłości stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. radcy prawnego A. B. co do braku przewinienia dyscyplinarnego w przypadku zarzutów zawartych w punktach 1 – 4 wniosku

o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego. Opisane w punktach 1 – 4 wniosku zachowania radcy prawnego H. S. w żaden sposób nie wpływają na postrzeganie zawodu radcy prawnego w społeczeństwie, czy też postrzeganie przez społeczeństwo H. S. jako radcy prawnego.

W ocenie natomiast Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego A. B., co do zarzutów skarżącej dotyczących zachowań przemocowych radcy prawnego H. S. względem S. S. należy uznać przedwczesne, za przedwczesne należy również uznać stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, jakoby wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec H. S. stanowił swego rodzaju wendettę zdradzonej małżonki.

Zaświadczenie lekarskie z dnia 30 listopada 2020 r., wystawione dla celów dowodowych, na S. S. przez lekarza P. J. specjalisty medycyny pracy, na okoliczność celowego oparzenia w dniu 26 listopada 2020 r., I stopnia lewej dłoni skarżącej przez sprawcę, korespondencja S. S. z telefoniczną poradnią prawną, niebieskalinia@niebieskalinia.info w okresie od 7 maja 2020 r., do 4 lipca 2020 r., zaświadczenie psychologa z dnia 31 sierpnia 2020 r., wystawione w skutek interwencji bliskiego otoczenia społecznego, S. S. przez K. L. mgr psychologii dypl. (...) Wr, stwierdzającego Zespół stresu pourazowego wytworzony przez kumulowanie się traumatycznych doświadczeń związanych z rozpadem i zdradą małżeńską, zaostrejających się konfliktów małżeńskich, akty przemocy psychicznej i fizycznej skierowanej wobec skarżącej oraz córki, wnoszone p - ko S. S. akty oskarżenia przez radcę prawnego H. S. oraz jego bliskich (obecną partnerkę życiową oraz rodziców radcy prawnego) - w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego budzą poważne wątpliwości co do ponadstandardowego sposobu postępowania H. S.

w życiu prywatnym. Niedopuszczalne bowiem jest – zdaniem Sądu - postępowanie radcy prawnego, które prowadzi do naruszania praw innych osób, bez względu na to czy do naruszenia dochodzi w życiu zawodowym czy prywatnym.

W celu ustalenia zatem, czy w przedmiotowej sprawie doszło do przewinienia dyscyplinarnego polegającego na stosowaniu przez radcę prawnego H. S. wobec S. S. przemocy rodzinnej, należy przeprowadzić dowód z akt postępowania rozwodowego stron.

Jednocześnie należy podkreślić, że S. S. (...) wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wnioskowała o przeprowadzenie dowodu z akt sprawy rozwodowej skarżącej z H. S., jasno precyzując, że dowód ma być przeprowadzony również na okoliczność nagannych zachowań H. S..

Uzasadnionym jest zatem uzupełnienie postępowania dowodowego poprzez przeprowadzenie dowodu z akt sprawy rozwodowej, prowadzonej przed Sądem Okręgowym (...) (...) Wydział (...), pod sygn. akt (...) na okoliczność czy wobec S. S. była stosowana przez radcę prawnego H. S. przemoc w rodzinie.

Odnosnie natomiast nowych zarzutów zawartych w odwołaniu, należy stwierdzić, że mogą być one rozpatrywane w odrębnym postępowaniu.

W świetle powyższego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. na podstawie art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w zw.

z art. 437 § 1 i art. 465 § 1 i 2 k.p.k., uznał, że należy uchylić w całości postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 19 maja 2022 r., sygn. akt RD 146/21 o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie podejrzenia popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego H. S. do ponownego rozpoznania, celem uzupełnienia postępowania dowodowego poprzez przeprowadzenie dowodu z akt sprawy rozwodowej prowadzonej przed Sądem Okręgowym (...) (...) Wydział (...), sygn. akt (...) na okoliczność stosowania przez radcę prawnego H. S. wobec S. S. przemocy w rodzinie.

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 70 ze zn. 6 ustawy z dnia 6 lipca 1982r.

o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 166) w zw. z § 1 ust. 1 Uchwały nr 330/2015 Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. z dnia 16 czerwca 2015 r. w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia ryczałtowego dla członków Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W. i zryczałtowanymi kosztami postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1 000,00 (słownie: tysiąc złotych), niniejszym postępowaniu odwoławczym, obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych (...) W..

Pouczenie:

Niniejsze postanowienie jest prawomocne i ostateczne, bowiem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...) W., w niniejszej sprawie działał jako organ II instancji i dlatego stosownie do treści art. 426 § 1 k.p.k., w zw. z art. 74¹ oraz stosownie do treści art. 70² ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 1166), od niniejszego postanowienia nie przysługuje żaden środek zaskarżenia.